31/12/2018

Αρχιεπ. Αναστάσιος: Η φροντίδα για τον άνθρωπο

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Αλβανίας

Του Ορφέα Μπέτση/ Αλβανία

Μέρες γιορτινές που είναι η σκέψη των πιστών ανθρώπων στρέφεται γύρω από τον άξονα την υπέρτατης αγάπης του Θεού ώστε για τον άνθρωπο να ενσαρκωθεί και με αφορμή την συγκεκριμενοποίηση της αγάπης στους ανθρώπους που έχουν την ανάγκη της συμπαράστασης και αλληλεγγύης.
Και ψάχνουμε ίσως για παραδείγματα φωτεινά στους τρόπους που η πίστη στον Κύριο μας και Θεό, Ιησού Χριστό, εμπνέει για μεγάλες ή μικρές χειρονομίες αγάπης και συμπαράστασης με σεβασμό στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Είναι πλέον μια κοινή παραδοχή ότι ο Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας κ. κ. Αναστάσιος αποτελεί το παράδειγμα του ανθρώπου που με θυσιαστική αγάπη και διάθεση αναλώνεται καθημερινά στη διάδοση του Ευαγγελίου της Αγάπης, όχι απλά και μόνο κηρύττοντας το, αλλά προσφέροντας πέραν απ’ όσα η ανθρώπινη λογική προσλαμβάνει υπέρ του ανθρώπου, με τρόπους απολύτου σεβασμού στις ιδιαιτερότητες και την αξιοπρέπεια του κάθε ανθρωπίνου προσώπου. Αυτό που ο καθένας που δεν γνωρίζει τις συνθήκες υπό τις οποίες ο Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος βρέθηκε στην Αλβανία, αποτελεί την καλύτερη πράξη αγάπης. Σ’ ένα τοπίο που έμοιαζε με ναρκοθετημένο πεδίο ο Αρχιεπίσκοπος κινείται αντίθετα με

το ρεύμα και αποφασίζει να μείνει κοντά στην κοινότητα των Ορθοδόξων με τη διαπίστωση ότι σε μια κοινωνία που καλλιεργήθηκε υπό συνθήκες καχυποψίας, μίσους, σε ένα περιβάλλον γεμάτο με τα πολυβολεία της εμπέδωσης της πολεμικής ψυχολογίας, αυτό που περισσότερο χρειάζεται είναι η αγάπη.

Απ’ το μακρινό τότε 1991 και 1992 πέρασαν ήδη χρόνια πολλά, σχεδόν τρεις δεκαετίες. Η τιτάνια προσπάθεια που αναλάμβανε ο Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος για την ανασύσταση της ρημαγμένης απ’ τον αθεϊστικό κομουνιστικό διωγμό, Ορθοδόξου Εκκλησίας, αποτελεί σήμερα μια θαυμαστή πραγματικότητα. Εκεί που όταν ο Θεός βούλεται η λογική των πραγμάτων νικάτε. Παράλληλα όμως με την όλη πρόοδο που έγινε για την αυτού καθεαυτού ανασυγκρότηση του σώματος της τοπικής Εκκλησίας, σε όλες της τις πτυχές και τις δομές, εξελίσσεται και ένα έργο πρωτοφανή κοινωνικής μέριμνας που βοηθάει τους ανθρώπους σε ανάγκη, υποστηρίζει την κοινωνία συνολικά στο να διαπιστώνει ότι και σ’ αυτή τη χώρα μπορεί να γίνουν πρωτοπόρα πράγματα και ταυτόχρονα είναι ένας μοναδικός δρόμος στην ιεραποστολική δράση για την διάδοση του Ευαγγελίου και τη σωτηρία του ανθρώπου.

Χρειάζονται πολλές σελίδες ώστε σε όλες τις λεπτομέρειες να περιγραφεί η ουσιαστική συμβολή της Ορθοδόξου Εκκλησίας με την προσωπική καθημερινή μέριμνα του Αρχιεπισκόπου Αναστασίου στο πεδίο της κοινωνικής προσφοράς, στην εν γένει φροντίδα για τον άνθρωπο. Ο Αρχιεπίσκοπος εξ άλλου έχει ομολογήσει ότι απ’ τα διάφορα βραβεία που έχει λάβει και τις διακρίσεις σε πανεπιστήμια και έδρες ως επίτιμος διδάκτωρ και άλλα, εκείνο που ιδιαίτερα τον εκπροσωπεί και τον εκφράζει είναι αυτό του «…διεθνούς επαίτη…». Με την επαιτεία αυτή, που μοναδικό κίνητρο έχει την αγάπη για το Θεό και τον άνθρωπο ο Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος έχει αναπτύξει ένα έργο σε όλη την έκταση της Ορθοδόξου Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Αλβανίας, ένα έργο εφάμιλλο των γνωστών της κοινωνικής φροντίδας του Αγίου Βασιλείου… Ένα έργο που πέραν των άλλων βοήθησε και καθημερινά βοηθά εκατοντάδες νέους και νέες στο να βρουν μια άλλη πορεία ζωής και επί το πλείστον εμπνέει έμπρακτα τους πιστούς – μέλη της Εκκλησίας της οποίας ηγείται.
Καλύτερη απόδειξη της φιλάνθρωπους ευσπλαχνίας αποτελούν οι περιοδείες του Αρχιεπισκόπου σε σημεία, χωριά και ενορίες που χρειάζονται ώρες πολλές και ουκ ολίγες φορές περπάτημα στα πόδια ή με τη χρήση ελικοπτέρου, ώστε να τους λειτουργήσει, να τους κοινωνήσει των αχράντων μυστηρίων, να τους κηρύξει το λόγο της αγάπης και της παρηγοριάς, να τους αναγγείλει μετά το σκοτάδι της αθεΐας το «Χριστός Ανέστη!».

Αλλά όλα αυτά ήθελαν και έμπρακτες χειρονομίες αγάπης. Τα πρώτα χρόνια

έγιναν τόσες πολλές εκστρατείες διανομής ανθρωπιστικής βοήθειας σε ορεινά σημεία. Τρόφιμα, ρούχα, φάρμακα... για να στηριχθεί η ελπίδα αλλά και να εκδηλωθεί η αλληλεγγύη αδελφών Ορθοδόξων κυρίως απ' την Ελλάδα αλλά και άλλα σημεία όπου ο Αρχιεπίσκοπος διέθετε γνωστούς και συγκινούσε με το λόγο του.

Στο σημείο αυτό θα μπορούσαν να αναφερθούν στιγμές αξέχαστες όπως οι κρίσεις του 1994, η κοινωνικοπολιτική αναταραχή του 1997, η περιπέτεια με τους πρόσφυγες απ' το Κόσοβο το 1999, που μετατράπηκαν σε ευκαιρίες ώστε η Ορθόδοξη Εκκλησία να είναι στην πρωτοπορία των ανθρωπιστικών δράσεων και επί το πλείστον να υπογραμμίζει με έμφαση τη διδασκαλία του Αρχιεπισκόπου Αναστασίου ότι « η Ορθόδοξη Εκκλησία της Αλβανίας ότι είναι... ότι έχει το προσφέρει σε όλη την κοινωνία... στον κάθε άνθρωπο χωρίς να ρωτάει για την ταυτότητα του την εθνική, τη θρησκευτική, τη γλωσσική...».

Μετά αναλήφθηκαν πρωτοβουλίες πιο δομημένες και συγκροτημένες που αφορούν στον τομέα της υγείας ή της παιδείας.

Τα ιδρύματα όπως τα νηπιαγωγεία, τα δημοτικά, τα γυμνάσια, τα λύκεια κ. α. είναι στην ουσία κέντρα μετάγγισης ευημερίας για εκατοντάδες παιδιά, νέους και νεανίδες και κατ επέκταση στις οικογένειες τους. Άμεσα ως πόροι για καλύτερη παιδεία, έμμεσα ως μάθημα για μια στάση ζωής που θα τους συνοδεύει στη συνέχεια αλλά και επιρροή στο κοινωνικό σύνολο δημιουργώντας μια αξιόλογη αριθμητικά τάξη πολιτών συγκεκριμένης αντίληψης και νοοτροπίας. Ο Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος επισημαίνει χαρακτηριστικά ότι πέραν της δημιουργίας κτιριακών υποδομών για το πρόγραμμα εκπαίδευσης η ετήσια δαπάνη λειτουργίας

και συντήρησης των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων ισοδυναμεί στην ουσία με την αναβολή κατασκευής ενός μεσαίων μεγεθών καθεδρικού ναού.
Ακόμη πιο ουσιαστικές είναι οι πρωτοβουλίες στον τομέα υγείας που εκτός των άλλων συγκινούν και επιστήμονες του τομέα και τους φέρνουν κοντά στο να συνδράμουν στην ανακούφιση του ανθρωπίνου πόνου στην Αλβανία, κινούμενοι απ' το παράδειγμα και τη διδασκαλία του Αρχιεπισκόπου Αναστασίου.
Εδώ και μερικά χρόνια στο μεγάλο ιεραποστολικό κέντρο στη Νέα Μονή του Αγίου Βλασίου (Μεταξύ Τιράνων και Δυρραχίου) δίπλα με την Ορθόδοξη Ακαδημία «Ανάστασις» λειτουργεί το Σπίτι «Ελπίδα» για τα παιδιά που ορφανεύουν ή που οι οικογένειες αδυνατούν να παράσχουν όλη τη φροντίδα. Η αγάπη την οποία εκεί παίρνουν τα παιδιά είναι μοναδική όπως και οι εμπειρία των όσων συνδράμουν στο να υλοποιείται καθημερινά αυτή η πρωτοβουλία και το μεράκι του Αρχιεπισκόπου.

Εξ ίσου σημαντική η από έτους πρωτοβουλία για την ίδρυση και λειτουργία στο κέντρο «Θαβώρ» του κέντρου φροντίδας υπερήλικων "Η Θεοτόκος".
Οι νέοι και οι νεανίδες που φιλοξενούνται σε πρωτοπόρες εστίες σπουδαστών στο Αργυρόκαστρο και τους Βουλιαράτες, αυξάνονται από χρόνο σε χρόνο αλλά εκείνο που είναι πιο ουσιαστικό είναι ότι με την παιδεία και την αγωγή που εκεί λαμβάνουν καθίστανται παραδείγματα στην κοινωνία.
Έτσι η άμεση φροντίδα για τον άνθρωπο στην ουσία διαιωνίζεται στο χώρο όλης της κοινωνίας και στο χρόνο στις επερχόμενες γενιές.
Ο αγαπημένος Ευαγγελικός στίχος του Αρχιεπισκόπου Αναστασίου όπως εκείνος επαναλαμβάνει είναι εκείνος του Ευαγγελιστή Ιωάννη για τον κόκκο του σιταριού που εάν δεν πέσει στη γη δεν εκδηλώνει τη δύναμη του... Ο Μακαριώτατος το έχει κάνει πράξη: σ' ένα έδαφος τόσο εν πρώτη όψη μη παραγωγικό εργάζεται να τον κάνει πιο ευδόκιμο και να καρπίσει καρπό Χριστού!